

Arrest

nr. 182 628 van 22 februari 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 februari 2017 ter griffie heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 februari 2017 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2017 om 11.00 u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MIR-BAZ die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. COENE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam in oktober 2015 toe op Belgisch grondgebied en diende een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (bijlage 19ter).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) trof op 11 april 2016 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Het beroep tot nietigverklaring dat verzoeker tegen deze beslissing instelde werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen in zijn arrest van 26 september 2016 (RvV 26 september 2016, nr. X)

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 17 januari 2017 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en een beslissing houdende inreisverbod (bijlage 13sexies).

1.4. Verzoeker diende op 19 januari 2017 vanuit het gesloten centrum een asielaanvraag in.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 19 januari 2017 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten-asielzoeker (bijlage 13quinquies).

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 10 februari 2017 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Artikel 39/57, § 1, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt het volgende:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

2.2. Ambtshalve stelt de Raad vast dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20) van 11 april 2016 gepaard ging met een eerste bevel om het grondgebied te verlaten. Vervolgens kreeg verzoeker op 17 januari 2017 een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering betekend (bijlage 13septies). Deze tweede verwijderingsmaatregel, die tevens vergezeld ging van een beslissing tot vasthouding op grond waarvan verzoeker werd overgebracht naar het gesloten Centrum voor Illegalen in Vottem, werd aangevochten middels een vordering tot (gewone) schorsing en een beroep tot nietigverklaring (rolnr. RvV X), waarvan geen schorsende werking uitgaat. Verzoeker diende op 19 januari 2017 een asielaanvraag in vanuit het gesloten centrum waarna de gemachtigde van de staatssecretaris een derde verwijderingsmaatregel nam, met name beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies). Na het Dublin-onderzoek van zijn asielaanvraag trof de gemachtigde van de staatssecretaris op 10 februari 2017 de thans bestreden beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

2.3. Gelet op de hierboven gedane vaststellingen maakt de bestreden beslissing in hoofde van verzoeker een vierde verwijderingsmaatregel uit. De laatste 3 verwijderingsmaatregelen werden in een periode van enkele weken aan verzoeker betekend, zodat de beroepstermijn conform artikel 39/57, §1, derde lid van de vreemdelingenwet dient te worden teruggebracht tot vijf dagen. Luidens de parlementaire voorbereiding werd deze korte termijn redelijk geacht aangezien de vreemdeling al eerder het nodige heeft kunnen doen om zijn rechtsbescherming te organiseren en derhalve kennis heeft van de modaliteiten die in dit verband gelden (Memorie van Toelichting tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot wijziging van de gecoördineerde wetten van 12 januari 1973 op de Raad van State, Parl.St., Kamer, 2013-2014, nr. 3445/001, p. 9).

2.4. De bestreden beslissing werd aan verzoeker ter kennis gebracht op 10 februari 2017, zodat de *dies a quo* volgens de berekeningswijze uit artikel 39/57, §2, 3°, van de vreemdelingenwet viel op 11 februari

2017. Aldus was woensdag 15 februari 2017 de laatste nuttige dag om een eventuele vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen.

2.5. Ter terechtzitting werd de raadsman van verzoeker geconfronteerd met voormelde ambtshalve exceptie. De aanwezige raadsman betwiste de vaststellingen niet, maar beweerde dat een 'bijlage 26^{quater}' steeds het eerste bevel is en dat hij bijgevolg over een termijn van tien dagen kon beschikken. Volgens de raadsman werd dit ook bevestigd in zijn contacten met de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad merkt echter op dat verzoeker geen enkele wetsbepaling aanduidt die zijn standpunt ondersteunt en dat de verklaringen van de ambtenaren waarmee hij telefonische contacten onderhoudt, niet kunnen ingaan tegen de beroepstermijn die in artikel 39/57, §1, derde lid, tweede zin is vastgelegd.

De op 20 februari 2017 ter griffie neergelegde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid is niet ontvankelijk *ratione temporis*.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend zeventien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. F. BROUCKE,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BROUCKE

F. TAMBORIJN